

foniens egne Opgaver, ligesom man heller ikke ser oplyst nogen fyldestgørende Begrundelse for, at en eventuel Afgift netop skulde sættes til 10 pCt. Der er i Betænkningen henvist til Forlystelsesskatten for Det kgl. Teater og paapeget det formentlig urimelige i, at der ikke er paalagt Radiofoniens Udsendelser nogen Forlystelsesskat, men forudsat at man vil anerkende en Lighed for rimelig i saa Henseende mellem de to Statsvirksomheder, er det med Føje fremhævet og nærmere begrundet af Kommissions-Mindretallet (Holm og Lerche) i Betænkningen pag. 96—97, at en saadan Afgift under de nuværende Forhold, beregnet efter de almindelige Regler, ikke vilde naa op over ca. 325 000 Kr. aarlig.

Hvorvidt det maatte være foreneligt med Varetagelsen af de Radiofonien paahvilende Opgaver at afse aarlig et til en saadan Forlystelsesskat svarende Beløb, altsaa for Tiden ca. 325 000 Kr., uden at uovervindelige Vanskeligheder opstaar for Radiofoniens forsvarlige Drift, er et Spørgsmaal, som man vel ikke paa Forhaand kan besvare bekræftende, men da Gennemførligheden af en saadan Ordning heller ikke forlods synes ubetinget at turde afvises, idet det maa erkendes, at den fra 1933—34 indførte Henlæggelse til Afskrivningsfond ikke under de for Tiden givne Forhold kan paastaas at være absolut paakrævet og derfor indtil vider om fornødent maa kunne bortfalde, er nærværende Ministerium omend med nogen Betænkning villigt til at medvirke hertil, dog kun under Forudsætning af, at den samlede Regering maatte ønske Lovsagen fremmet i Overensstemmelse med Indførelse af en saadan Forlystelsesskat for Radioniens Udsendelser, for saa vidt og i det Omfang disse med Rimelighed kan sammenstilles med Det kgl. Teaters Opførelser.

J. Friis Skotte.

H. V. Bentsen.